

det maatte tillige udtryffeligt paalægges som en Pligt, at Ansøgningen med Erklæringen skulde tilbageleveres Bedkommende aaben. Men om endogsaa en saadan Bestemmelse blev givet, vilde den i mange Tilfælde aldeles ikke kunne nytte Supplicanten. En stor Deel af de Ansøgninger, hvorom saaledes afgives Betænkning, er f. Ex. Ansøgninger om Embedsansættelser; men nu er det jo en bekendt Sag, at det er Dvrighedens Pligt hvert Aar at indsende Conduite-Lister over Embedsmændene, og dersom altsaa en Dvrighedsperson skulde give sin Erklæring aabenlyst tilbage til den, der søgte et Embed, til en underordnet Embedsmand, og han ikke vilde udtale, hvad Ufordeelagtigt han havde at sige om en saadan Mand, saa behøvede Bedkommende jo blot i sin Paategning paa Ansøgningen at henholde sig til, hvad han havde anført i Conduite-Listerne, altsaa ogsaa disse sidste gjøres bekendte for alle Bedkommende, naar de skulle have nogen Nytte af denne Bestemmelse.

Forsaavidt det i det ærede Udvalgs Forslag endvidere er anført, at, naar Supplicanten udtryffeligt forlanger at blive bekendt med Indholdet af de Erklæringer, som afgives over hans Ansøgning eller Klage, maa denne ikke afgjøres, førend der er givet ham Leilighed til at gjøre sig bekendt med Erklæringernes Indhold, saa maa jeg ogsaa i den Henseende henlede Opmærksomheden paa, at en meget stor Deel Ansøgninger indgives af Bedkommende netop for at vinde Tid, for at udhale Sagen, men i ethvert Tilfælde at lade det komme an paa Bedkommende selv, hvorlænge de muligen kunde faae ifinde at udhale en Sags endelige Afgjorelse, vilde dog neppe være rigtigt, og derfor er det ogsaa i Frdn. af 15de Decbr. 1820 udtryffeligt befaleet, at, naar Dvrigheden finder, at Statens Interesse er med i Sagen, saa skal den indsende Ansøgningen directe, men der er hverken befaleet, at den skal indsendes forseglet eller uforseglet, og det vil saaledes i ethvert Tilfælde komme aldeles an paa Dvrighedens Skjøn, om Ansøgningen skal indsendes aaben eller ikke, naar man ikke tillige andrager paa, at denne Bestemmelse i Frdn. af 1820 bliver at hæve.

Endelig maa jeg bemærke, at jeg antager,

at denne Sag ligger udenfor Lovgivningsmagtens Omraade, og at den bør overlades til Afgjorelse af administrativt Vei. Der vil Intet være i Veien for, dersom man troer, at Bestemmelsen i Frdn. af 1820 er saaledes at forstaae, at det er Dvrighedens Pligt altid at afgive Ansøgningerne, at faae denne Bestemmelse hævet, saaledes at det blev overladt til Dvrighedens frie Villie, hvad den vilde gjøre; men dette er, som jeg allerede har tilladt mig at bemærke, ingenlunde Forordningens Mening, og den er aldrig i Praxis bleven forstaaet saaledes, hvorimod det altid har været overladt enhver Dvrighed at meddele sine Erklæringer til vedkommende Supplicant eller ikke, ligesom han fandt for godt. Jeg troer derfor paa det Bestemteste at maatte fraraade Thinget at gaae ind paa dette Forslag.

Formanden: Afslutning af Forhandlingerne er begjært af følgende Medlemmer: Jespersen, Steen, C. A. Hansen, Lyffe, Rothe, Oftermann, Usting, David, Thomsen, Krieger, Monrad, Hoffmeyer, Hjerrild, Schack, With og Algaard.

Bed den derefter foretagne Afstemning blev det med 46 Stemmer mod 32 vedtaget, at Afslutning skulde finde Sted.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling blev derpaa efter Begjering af: L. Schøler, G. Winther, Sørensen, L. Jensen, Grundtvig, J. Christensen, Clausager, N. Pedersen, Schroll, Mørgaard, C. Jensen, Blach og C. Larsen sat under Afstemning ved Navneopraab, og, som af nedenstaaende Liste vil sees, nægtet med 53 Stemmer mod 35.

Ja.

Jespersen; Rasmussen; Née; Schroll; Schøler, B.; Schøler, L.; Spandet; Sørensen; Tscherning; Winther, G.; Winther, N.; Alberti; Ammikhøll; Barfod; Blach; Christensen, B.; Christensen, J.; Clausager; la Cour; Frølund; Grundtvig; Grønborg; Hansen, A.; Hansen, J. A.; Hermansen; Hoffmeyer; Holm; Jensen, Chr.; Jensen, L.; Johansen; Knudsen, J.; Kosfoed; Larsen, Chr.; Mørgaard; Peteresen, F.